

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 881/2020
29.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Петричевића, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 7.К.бр.10279/10 од 16.11.2018. године и К.бр. 10279/10 – Кв.бр.90/19 од 28.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Петричевића, поднет против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 7.К.бр.10279/10 од 16.11.2018. године и К.бр. 10279/10 – Кв.бр.90/19 од 28.02.2020. године у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду 7.К.бр.10279/10 од 16.11.2018. године обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка плати Трећем основном суду у Београду износ од 625.899,22 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Трећег основног суда у Београду К.бр. 10279/10 – Кв.бр.90/19 од 28.02.2020. године у ставу првом одбијена је жалба окривљеног АА од 26.11.2018. године изјављена против решења Трећег основног суда у Београду К. бр.10279/10 од 16.11.2018. године као неоснована.

Истим решењем у ставу другом одбачена је жалба адвоката Дарка Петричевића од 27.11.2018. године изјављена против решења Трећег основног суда у Београду К.бр.10279/10 од 16.11.2018. године као недозвољена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Петричевић, поднео је захтев за заштиту законитости само против другостепене одлуке, али из образложења захтева за заштиту законитости произилази да побија оба правноснажна решења, којима је одлучивано о трошковима кривичног поступка, у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијано другостепено решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да побијано решење преиначи, усвоји жалбу окривљеног и браниоца тако што ће трошкове поступка који се пред Трећим основним судом у Београду водио у предмету под бројем К.бр.10279/10 одредити да падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2. ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2. ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је веће Трећег основног суда у Београду повредило одредбу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП одбацивањем жалбе адвоката Дарка Петричевића, који је поступао као бранилац по службеној дужности окривљеног АА, те да је окривљеном ускраћено право на стручну одбрану и да сматра да се ангажовање браниоца по службеној дужности протеже до правноснажности свих одлука из истог основног предмета који се пред Трећим основним судом у Београду водио под бројем К. 10279/10, а не само до правноснажности пресуде.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а веће Трећег основног суда у Београду у свом решењу је нашло да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу решења, на страни два, став седам и страни три, став један, дало довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у преосталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац у образложењу захтева за заштиту законитости указује да су окривљени и његов бранилац у жалби изјављеној против првостепеног решења Трећег основног суда у Београду, којим је одлучено о трошковима кривичног поступка навели да је окривљеном једини извор прихода пензија у износу од 10.190,30 динара, да је разведен, да живи сам, да нема имовину, да нема довољно прихода ни за најосновније свакодневне потребе, а из којих разлога је требало да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда. Даље се наводи да је веће погрешно

констатовало да је пресудом Трећег основног суда у Београду утврђено да окривљени АА сувласник 1/2 идеалне стана у ..., да та чињеница уопште није била предмет расправљања у току поступка, да АА нема никакву својину нити сусвојину на стану у чиме у суштини оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у поступку одлучивања о трошковима кривичног поступка, који је окончан доношењем осуђујуће пресуде у односу на окривљеног АА. Бранилац у захтеву оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу чињеница које су од значаја за утврђивање обавезе окривљеног на накнаду трошкова кривичног поступка износећи своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побјаним правноснажним решењима.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представља законски разлог, због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, због чега је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, захтев одбио као неоснован, док је у преосталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.